

DE VROUW DIE JEZUS' KLEED AANRAAKT

En een vrouw, die twaalf jaren lang de vloed van het bloed gehad had, welke al haar leeftocht aan medicijnmeesters ten koste gelegd had; en van niemand had kunnen genezen worden, van achteren tot Hem komende, raakte de zoom van Zijn kleet aan; en terstond stelpde de vloed haars bloeds. Lukas

8:43-44

Ofschoon ik Lukas' versie tot mijn tekst gekozen heb, zal ik voortdurend verwijzen naar de andere lezing van dezelfde geschiedenis die we vinden in Markus 5:25-29. Hier hebben we één van de verborgen kinderen van de Heere. Een zaak die men niet publiek moet beschrijven vanwege het verborgen leed dat eraan verbonden was. We ontmoeten hier een vrouw van weinig woorden en van veel beschaamdheid. Haar ziekte onderwierp haar aan pijnlijke maatregelen die voortvloeiden uit de ceremoniële wet. Er is een verschrikkelijk hoofdstuk in het boek Leviticus te vinden dat over dergelijke gevallen gaat. Ze was onrein. Alles waarop ze gezeten had en iedereen die dat aangeraakt had, deelde in de verontreiniging. Vandaar dat ze niet alleen voortdurend verzwakt was, maar er ook toe gebracht werd om zich een uitgestotene te voelen, onder de vloek der wet. Dit veroorzaakte, zonder twijfel, grote geestelijke eenzaamheid en zorgde ervoor dat ze zichzelf maar het liefst onzichtbaar maakte. In de geschiedenis die voorligt, zegt ze geen woord totdat de Zaligmaker het uit haar trekt, voor haar eigen, eeuwige, bestwil. Ze handelde zeer praktisch en doortastend, maar ze was een zoeker in stilte. Ze zou er de voorkeur aan gegeven hebben om onbekend te blijven, als dat gekund zou hebben. Sommigen onder ons kunnen ook behoren tot dat grote gezelschap van verlegen en bevende zondaren. Als het voor het veilig stellen van de zaligheid nodig is om moedig tegenover anderen te zijn, zullen ze er een zware dobber aan hebben, want ze

schrikken als ze opgemerkt worden en kunnen door de grond zinken van schaamte vanwege hun verborgen smart. Cowper's lied beschrijft hun inwendige gevoelens, als er van deze vrouw gezegd wordt:

*Verborgen in het midden van de verzamelde schare
Zou ze Uw blik ontweken hebben
En als haar geloof krachtig en sterk is geweest
Dan geldt dat ook voor haar angstige voorgevoelens*

Zulke planten groeien in de schaduw en deinzen terug voor het zonlicht. De aard van hun problemen dringt hen in een positie van eenzaamheid en isolatie. O, dat de Heere zulken moge genezen in deze dienst!

De onmiddellijke genezing van deze vrouw is te meer opmerkelijk omdat het een terloops wonder betrof. De Zaligmaker was op weg om Jairus de dochter van Jairus te doen herstellen. De genezing van deze vrouw was een toegift van de genade. De fontein van ontferming liep, om zo te zeggen, over. De beker van de kracht van onze Heere was vol, vol tot de rand, en Hij droeg hem naar het huis van de overste der synagoge. Dit arme schepsel ontving slechts een druppel die Hij onderweg 'morste'. Wij doen er goed aan om, wanneer we gehoor geven aan een liefdesverklaring, al onze energie daarop te concentreren richten, tot het einde toe. De Zaligmaker echter kon niet alleen één groot wonder verrichten, Hij kon terloops ook nog een bijkomend wonder doen. Ik zou bijna zeggen: toevallig, onderweg. De afzonderlijke voorvallen uit het leven van de Heere Jezus zijn even schoon als de grote lijn van Zijn levensgedicht. O, dat er op deze dag, terwijl mijn preek voor één persoon bedoeld lijkt te zijn en direct gericht op zijn zaligheid, dat er door Jezus' kracht ook een ander gered mag worden, die op het eerste gezicht niet zo duidelijk aangewezen werd! Terwijl het Woord wordt gericht op één bepaald persoon, kan de Heere de wind van het Evangelie een wending geven in de richting van een ander. Of, om een ander beeld te gebruiken: terwijl wij de tafel dekken voor een gast die we uitgenodigd hebben, kan een andere hongerige ziel genade verkrijgen om zijn plaats in te nemen aan het banket van vrije genade! Mogen zij, die zich verbergen, en die wij daarom niet gemakkelijk tevoorschijn kunnen roepen, tot Jezus naderen, Hem aanraken, en leven!

Laat ons nu gaan spreken over deze veelgeplaagde vrouw. Terwijl we haar gedrag én genezing beschrijven, denk ik dat ze als een spiegel kan fungeren waarin vele bevende zielen zichzelf zien. We zullen nauwkeurig acht geven op wat ze gedaan hadden wat dat teweeg bracht. Dit brengt ons vervolgens bij datgene wat ze uiteindelijk deden wat wij moeten doen. Moge de Heilige Geest deze preek praktische waarde verlenen door ervoor te zorgen dat u haar volgt totdat u dezelfde zegen verkrijgt als zij! De prediker is zeer zwak. Moge de Heere daarom Zelf door hem werken tot uw zaligheid.

Wat ze gedaan had

Overweeg daarom, wat deze vrouw betreft, wat ze gedaan had. Ze was letterlijk twaalf jaar lang

stervende geweest. Wat had ze gedaan? Had ze zich in haar lot geschikt of haar ziekte als een kleinigheid beschouwd? Verre van dat. Haar gedrag is zeer leerzaam.

In de eerste plaats was ze vastbesloten niet te sterven als ze aan een geneesmiddel kon komen. Ze was klaarblijkelijk een doortastende en hoopvolle vrouw. Ze wist dat deze ziekte ervoor zou zorgen dat haar leven uit haar wegvloeide en haar ten grave zou voeren, maar ze zei in zichzelf: 'Ik zal ervoor vechten. Als er een mogelijkheid is om deze plaag te verwijderen, dan zal het gebeuren, wat het ook lichamelijk of financieel zal kosten.' O, wat een zegen zou het zijn als onbekeerden hier onder ons tegen zichzelf zouden zeggen: 'Ik ben een verloren ziel, maar als een verloren ziel gered kan worden, zal ik het worden. Ik ben schuldig, maar als schuld afgewassen kan worden, zal de mijne afgewassen worden. Ik heb een hard hart, en ik weet het. Maar als een stenen hart veranderd kan worden in een vlezen hart, verlang ik ernaar om dat te verkrijgen en ik zal niet rusten tot dit genadige werk in mij gewrocht is!' Helaas, zo is het niet met velen gesteld. Onverschilligheid is de regel. Onverschilligheid over hun onsterfelijke zielen! Velen lijden aan een verschrikkelijke geestelijke kwaal, maar ze nemen geen besluit om het te laten genezen. Ze spelen met zonde, dood, hemel en hel!

Ongevoeligheid heeft op velen vat gekregen, net als een trotse eigendunk. Ze zijn vol van zonde en praten toch van eigengerechtigheid. Ze zijn zwak en kunnen niets, toch pochen ze op hun mogelijkheden. Ze zijn zich niet bewust van hun ware gesteldheid en vandaar komt het niet in hun gedachten op om genezing te zoeken. Waarom zouden ze genezing verlangen als ze niet geloven dat ze ziek zijn? Hoe triest is het dat onder de blozende wangen van hun zedelijkheid de dodelijke, verterende kracht van de vijandschap tegen God schuilgaat! Wat afschuwelijk om van buiten knap en van binnen melaats te zijn! Zijn er niet velen die vrijuit over de godsdienst kunnen praten en de indruk wekken alsof het goed is tussen hen en God, terwijl ze in de verborgenheid van hun harten het slachtoffer zijn van een onoprechtheid, een gebrek aan waarheid, dat hun geestelijk leven op fatale wijze ondermijnt. Ze zijn niet wat ze schijnen te wezen. Een heimelijke zonde doet het levensbloed van hun godsdienst wegvloeien. Moge de Heilige Geest iedere onwedergeboren persoon de dodelijke aard van zijn zielenkwaal vertonen. Dit zou, naar ik geloof, leiden tot het nemen van een vast besluit om de zaligheid te vinden, als die te verkrijgen is.

Zonder twijfel worden sommigen hiervan teruggehouden door de verstijvende kracht van de wanhoop. Ze zijn tot de conclusie gekomen dat er geen hoop meer voor hen is. De beloften van het Evangelie beschouwen ze als Gods stem die tot anderen klinkt, maar ondertussen is er geen bemoedigend woord voor hen bij. Iemand zou kunnen denken dat ze het Boek des levens hebben doorzocht en er zich van verzekerd hebben dat hun namen er niet in geschreven zijn. Ze handelen alsof hun doodvonnis reeds ondertekend is. Ze kunnen niet geloven in de mogelijkheid dat ze deel krijgen aan het eeuwige leven. Ze verkeren in een verwoestende waanvoorstelling, die hen ertoe brengt alle hoop uit te sluiten. Niemand is aanmatigender dan de wanhopigen. Als mensen geen hoop meer hebben, hebben ze ook al gauw geen vrees meer. Is dit niet huiveringwekkend? Moge

de Heere u voor zo'n gesteldheid bewaren! Wanhoop aan Gods genade is een onredelijk iets. Als u er gronden voor denkt te hebben, moet de geest van de leugen ze u ingefluisterd hebben. De Heilige Schriften bevatten niets dat hopeloosheid rechtvaardigt.. Geen sterveling kan een echte reden aanvoeren om in wanhoop om te komen. Noch Gods Wezen, noch Gods Evangelie, noch Gods Christus rechtvaardigen de wanhoop. Menigten van bijbelteksten moedigen de hoop aan. Geen enkele schriftplaats echter, juist verstaan, geeft toestemming om te twijfelen aan Gods genade. "Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden"(Mat. 12:31). Jezus, de grote Geneesheer, is nooit verbijsterd geraakt door enige ziekte van de menselijke natuur. Hij kan een legioen duivelen uitwerpen en doden opwekken. O, kon ik maar iets van hoop fluisteren in het doffe oor van zo'n treurige ziel! O, kon ik een opwekkende gedachte doen vallen in het ingezonken hart van iemand die zichzelf al veroordeeld heeft! Wat zou ik blij zijn! Mijn moedeloze vriend, ik zou zo graag zien dat uw banden doorgesneden en uw ketenen verbroken werden! O, dat Gods Geest u ertoe zou brengen om net als deze vrouw te besluiten dat als er genezing voor uw ziel te vinden is, u het zult krijgen!

Helaas! Velen zijn nooit gekomen tot dit heerlijke besluit, omdat ze een valse hoop koesteren, en misleid worden door een ijdele droom. Ze verbeelden zich dat de zaligheid tot hen zal komen, zonder dat ze ervoor op zoek hoeven. Voorzeker hebben ze geen enkel recht om zoiets te verwachten. Het is waar dat onze Heere gevonden wordt door degenen die Hem niet zochten (Jes. 65:1), maar dat is een daad van Zijn eigen vrijmacht en geen regel voor onze gedragslijn. Het helder bevel van het Evangelie is: "Zoekt de HEERE, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is." (Jes. 55:6) Hoe durven ze deze woorden vol genade terzijde te schuiven? Ze beelden zich in dat ze op een goede dag wakker worden en ontdekken dat ze gered zijn. Helaas! Het is waarschijnlijker dat er met hen hetzelfde gebeurt als met de rijke man in de gelijkenis: "en als hij in de hel zijn ogen ophief, was hij in de pijn" (Luk. 16:23). God geve dat niemand van u zijn ziel aan zoiets ellendigs zal verspelen! Anderen dromen dat ze in het stervensuur zullen roepen: "O God, wees mij de zondaar genadig"(Luk. 18:13) en dat ze zo in de zaligheid zullen springen. Het schijnt hen een gemakkelijke zaak te zijn om met God verzoend te worden. Ze beelden zich in dat ze bekeerd kunnen worden als zij dat willen, en op die manier stellen ze het van dag tot dag uit, alsof het niet meer met zich meebrengt als het kopen van een jas of een jurk. Geloof me, Gods Woord spreekt zo niet over deze dingen. Gods Woord zegt ons dat zelfs de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt en wekt ons op om te strijden om in te gaan in de enge poort (Luk. 13:24). God verlosse u van allerlei vals vertrouwen, dat u zou verhinderen zich ernstig bezig te houden met de genezing van uw zielen. Geestelijk gezien is uw geval even hopeloos als van de arme vrouw in onze tekst. Moge de Heere u met Zijn liefdesdwang doen gevoelen dat u genezing nodig hebt en dat u het zich niet kunt veroorloven de gezegende dag van uw genezing voor u uit te schuiven! Als er onder de hemel genezing is voor een zondezieke ziel, zoek het dan tot u het gevonden hebt. Als de Heere u door Zijn Geest in die gesteldheid wil brengen, bent u niet ver van het Koninkrijk der hemelen.

Laat ons vervolgens opmerken dat toen het besluit van deze vrouw vaststond, ze de meest voor de

hand liggende middelen aangreep om beter te worden. Doktoren zijn mensen, die opgeleid zijn om zich met menselijke kwalen bezig te houden. Daarom ging deze vrouw naar de dokter. Wat kon ze beter doen? Ofschoon ze haar doel niet bereikte, deed ze toch wat de meeste kans op resultaat leek te bieden. Welnu, als een ziel vastbesloten is de zaligheid te vinden, is het het beste om alle voor de hand liggende middelen daartoe te gebruiken. O, dat zij wijs genoeg zouden zijn om het Evangelie te horen en om terstond tot Jezus te komen. Vaak echter maken mensen grove fouten. Deze vrouw bezocht een aantal heren van wie men mocht aannemen dat ze verstand hadden van de medische wetenschap. Lag het niet voor de hand dat ze bij de superieure wijsheid van deze mensen te rade zou gaan? Men kan haar niet kwalijk nemen dat ze hulp zocht bij de mannen van kennis en wetenschap. Velen doen in onze tijd hetzelfde. Ze horen van de nieuwe ontdekkingen van ogenschijnlijk ontwikkelde mensen, en horen hen zeggen dat de zonde klein is, de hoop groot en de wedergeboorte niet noodzakelijk. Arme, misleide schepselen! Op de lange duur ontdekken ze dat het niets oplevert. De wijsheid van de mens is immers niets dan pretentieuze dwaasheid. De wereld kent door haar kennis noch God, noch Zijn verlossing. Velen zijn er die zo weinig weten van de zaligmakende waarheid omdat ze zoveel weten van wat de menselijke verbeeldingskracht heeft ontworpen en wat het menselijke onderzoek heeft ontdekt. We kunnen het deze vrouw niet kwalijk nemen dat ze, als eenvoudige ziel en uit op genezing, het eerst naar degenen gegaan is die het meest schenen te weten. Maar laat ons, met Christus zo dicht in de buurt, niet zo ronddwalen als zij, maar laat ons de Heere terstond aanraken.

Zonder twijfel heeft deze lijdere vrouw het ook met mannen geprobeerd die diploma's hadden of die op andere wijze bevoegd waren als dokter op te treden. Hoe kunt u haar verwijten dat ze naar degenen gegaan is die de opleiding gevolgd hadden en officiële papieren bezaten? Vele zielen die lijden onder de zonde, koesteren tegenwoordig aanvankelijk veel hoop dat de gevestigde geestelijken hen kunnen helpen met hun dagelijks uitgevoerde diensten en dagelijkse bediening der sacramenten. Tenslotte zijn het goede mannen, vooraanstaand in de kerk. Bij hen kun je vast hulp krijgen. Helaas! Het is altijd tevergeefs om op mensen te zien en dwaasheid om te vertrouwen op officiële waardigheid of bijzondere reputatie. Sommige leraars weten niet veel over hun eigen zielen, laat staan over die van anderen. De hulp van mensen is ijdel, wie je ook raadpleegt. Hoe groot zijn populariteit, kennis of welsprekendheid ook is, of u het bij hem zoekt vanwege zijn gebeden of zijn onderwijs, waarvan u het gevoel hebt dat ze u kunnen redden, het zal vast en zeker tevergeefs zijn, zoals bij deze arme vrouw. We kunnen haar niets verwijten, integendeel, we zouden haar moeten prijzen, omdat ze deed wat haar het beste leek, voorzover ze daar inzicht in kon hebben. Maar u bent gewaarschuwd: ga daarom niet met mensen te rade.

Ongetwijfeld heeft ze mensen ontmoet die opschepten en zeiden dat ze haar klachten meteen konden wegnemen. Ze begonnen te zeggen: 'U heeft dr. Die-en-die geprobeerd, maar hij is slechts een kwakzalver. Mijn oplossing is wetenschappelijk. U heeft een medicijn gebruikt waarvan ik u bij voorbaat had kunnen vertellen dat het waardeloos zou zijn, maar ik bezit het ware geheim. Leg uw lot volkomen in mijn handen en u bent eruit. Ik heb velen genezen, die door de reguliere doktoren

opgegeven waren. Volg mijn voorschriften op en u zult herstellen.' Zieken willen zo graag genezen worden, dat ze direct in het lokaas bijten dat hen zo schaamteloos wordt voorgehouden. Een gladde tong en een vriendelijk voorkomen, gesteund door een onbeschaamde zelfverzekerdheid doen wonderen als je iemand voor je hebt die persé moet hebben wat hem voorgespiegeld wordt. Lieve help! 'Het is niet alles goud wat er blinkt' en alle beloften die aan zondezieke zielen gedaan worden, zijn niet allemaal betrouwbaar. Er zijn velen actief die voorwenden nieuwe openbaringen te hebben gekregen, maar het zijn waardeloze dokters. Er is geen balsem in Gilead en er is geen heelmeester aldaar. Als dat het geval was, zou de gezondheid van de dochter mijns volks allang gerezen zijn (Jer. 8:22). Er is op aarde geen medicijn te vinden dat het bonzen van het hart, dat vreest voor het oordeel, kan stoppen. Geen aardse operatie kan de last der zonde uit het geweten wegnemen. Geen hand van een priester of presbyter, profeet of filosoof is in staat om de melaatsheid van onze schuld te reinigen. Gods vinger is daarvoor nodig. Er is één grote, goddelijke, universele Arts. Zalig is hij die deze onfeilbare balsem ontvangen heeft van Jehova Rophi (de HEERE, Die geneest). Toch verbaast het ons niet dat, wanneer zielen neergedrukt worden door een gevoel van schuld, ze van alles en nog wat uitproberen wat hen ook maar een vage hoop op verlichting biedt. Ik zou wensen dat al mijn hoorders een intense ijver bezaten om de zaligheid te vinden. Zelfs als ik ze met allerlei misverstanden zou opzadelen, zouden ze toch, onder Gods zegen, hun weg daaruit vinden en eindigen in het verheerlijken van de genade van onze Heere Jezus Christus, die nooit tekortschiet.

Vervolgens heeft deze vrouw, vastbesloten niet te sterven als er genezing mogelijk zou zijn en daarbij de meest voor de hand liggende middelen geprobeerd hebbend, volhardt in het gebruik van die middelen. Ongetwijfeld heeft ze vele en zelfs tegengestelde geneesmiddelen geprobeerd. De ene dokter zei: 'U zou er goed aan doen naar de warme baden van het meer van Tiberias te gaan. Dat zou verzachtend zijn en helpen.' Na het warme bad was ze er erger aan toe, ging naar een andere dokter, die zei: 'U bent verkeerd behandeld. U heeft versterking die te vinden is in de koude baden van de Jordaan.' Zo liep ze van het ene ijdele advies naar het andere en ontdekte dat beide waardeloos waren. Een eminente geneesheer verzekerde haar dat ze een inwendig geneesmiddel nodig had en dat hij alleen haar het onfeilbare recept kon geven. Ook dit bracht haar geen nut en ze ging naar weer een ander, die zei dat een uitwendige behandeling moest worden geprobeerd, te vergelijken met Jesaja's klomp vijgen (Jes. 38:21). Wat moet deze vrouw een doorzettingsvermogen gehad hebben! Ik zeg niets over de dokters die wij tegenwoordig hebben, en die ongetwijfeld heel geleerd en bekwaam zijn, maar in vroeger dagen was de geneeskunde moorddadig en waren de medicijnen giftig. Gisteren las ik van een medisch voorschrift uit de dagen van onze Zaligmaker dat de genezing van vele ziekten beloofde, en dat bestond uit sprinkhaneneieren. Men veronderstelde dat deze een geweldige invloed konden uitoefenen, maar tegenwoordig vindt men ze niet meer op de lijst met medicijnen. Een vos- sentand moest speciale krachten bezitten, en ik ontdekte dat het belangrijkste en meest doeltreffende medicijn dat men aanpreef een vingernagel was van iemand die opgehangen was. Dat laatste was wel zo belangrijk, anders zou de nagel geen effect sorteren. Arme schepselen liet men in die tijd veel pijn lijden

tengevolge van wrede geneesmiddelen, die vaak erger waren dan de kwaal. Wat chirurgische operaties betreft: als die waren bedacht om mensen te doden, waren ze in ieder geval zeer geschikt voor hun doel. Het meest wonderlijke aan de vrouw uit onze tekst is niet dat ze twaalf jaren lang de ziekte heeft verdragen, maar dat ze al die tijd niet aan de dokters is bezweken! Broeders, geestelijk gezien liggen de zaken net zo. Hoeveel mensen gaan, gebukt onder de last der zonde, eerst van de een naar de ander. Ze doen dit, ze kwellen zich hiermee, pijnigen zich daarmee, gaan er ook nog lang mee door, maar dat alles baat niets! U kunt zo snel mogelijk in een bepaalde richting reizen, maar als het de verkeerde richting is, zult u nooit uw doel bereiken. Alles is ijdel, behalve Jezus onze Heere.

Bent u al bij dr. Ceremonie geweest? Hij is tegenwoordig in de mode. Heeft hij u verteld dat u vormen en regels in acht moet nemen? Heeft hij u zoveel gebeden en zoveel diensten voorgeschreven? Ach! Velen raadplegen hem en volharden in het rondlopen in een kring van godsdienstige plichten, zonder dat dat alles rust voor het geweten oplevert. Heeft u dr. Zedelijkheid al geprobeerd? Hij heeft een grote praktijk en is een aardige, oude Joodse dokter. 'Wees een goed mens in uw uiterlijke verschijning en het zal doorwerken in uw binnenste en uw hart reinigen', is zijn boodschap. Men zegt dat een grote menigte mensen genezen is door hem en door zijn assistent, dr. Beschaving, die bijna net zo knap is als zijn meester. Ik heb echter uit betrouwbare bron vernomen dat deze mannen, apart of samen, nog nooit raad geweten hebben met een inwendige kwaal. Doe wat in uw vermogen ligt, maar uw eigen daden zullen nooit het bloeden van een gewond hart stelpen. Dr. Zelfverloochening heeft ook een gespecialiseerde praktijk, maar mensen worden niet gered door zichzelf te verloochenen voordat ze hun eigengerechtigheid verloochend hebben! Dr. Roes heeft vele patiënten, maar zijn genezingen overleven zelden de nacht. Dr. Gevoel wordt veel bezocht door gevoelige zielen, die proberen smart en wroeging te voelen, maar de weg naar de genezing ligt niet op dat terrein. Al het mogelijke kan gedaan worden, los van onze gezegende Heere Jezus Christus, zonder dat een zieke ziel beter wordt. U kunt heel uw leven menselijke geneesmiddelen proberen, maar de zonde zal zijn kracht behouden, schuldgevoel zal uw geweten aangrijpen en het hart zal even hard als altijd blijven.

Deze vrouw probeerde op deze manier niet alleen alle mogelijke middelen, en dat op volhardende wijze, maar ze besteedde ook heel haar vermogen daaraan. Dat was misschien wel het belangrijkste punt van de geneeskunde in de oudheid! Deze gouden olie die de dokter goed deed, wat er ook van de patiënt terechtkwam. Het belangrijkste punt was de betaling van de dokter. Met haar levenskracht vloeiende ook het levensonderhoud van deze vrouw weg. Ze betaalde, en betaalde, en betaalde maar. Ze verkreeg er echter geen profijt uit. Veeleer moet gezegd worden dat ze meer moest lijden dan wanneer ze haar geld had gehouden. Op een dergelijke manier verkwisten mensen hun aandacht, hun zorg, hun gebed en hun kweeling aan iets dat niets is. Ze geven hun geld uit voor iets wat geen brood is (Jes. 55:2). Uiteindelijk kwam ze bij haar laatste shekelmogelijkheid uit. Tenslotte kwam er een eind aan haar financiële middelen. Zolang echter het zilver voorradig was, ging ze door met uitgeven. Wat geeft een mens al niet voor zijn redding? Het verbaast mij niet dat

stervenden hun bezit schenken aan priesters in de hoop dat die hun zielen kunnen redden. Als goud vergeving kan verdienen, wie zou het er niet voor geven? Lichamelijke gezondheid zou, als het voor goud te koop was, goedkoop zijn, hoe hoog de prijs ook is. Maar geestelijke gezondheid en een heilige natuur, aangenomen worden door God en zekerheid van de hemelse zaligheid, ze zouden goedkoop zijn als we heel de wereld ervoor zouden kunnen betalen, zoals arme mensen hun penningen uittellen om brood te krijgen. Er zijn zulke krenterige mensen, dat ze nog geen pond over zouden hebben voor een plaats in het Paradijs, maar als zulke mensen eens zouden weten hoe ze er in werkelijkheid aan toe zijn, zouden ze wel van gedachten veranderen. De prijs der wijsheid gaat boven die der robijnen (Job 27:18). Als we in bezit waren van mijnen vol goud, zouden we ze met winst van de hand doen voor de zaligheid van onze zielen. Geliefden, u ziet hoe deze vrouw eraan toe was. Ze was totaal in beslag genomen door het verlangen om van haar dodelijke kwaal genezen te worden. Daarom spaarde ze kosten noch moeite. Wat dat betreft doen we er goed aan haar na te volgen.

Wat dat teweeg bracht

We hebben gezien wat de vrouw allemaal gedaan heeft. Laten we nu overdenken wat dat teweeg gebracht heeft. Ons wordt verteld dat ze veel geleden had van de kant van de vele dokters die ze geraadpleegd had. Dat was haar enige 'beloning' voor haar vertrouwen en haar uitgaven. Ze kreeg geen verlichting, nog minder werd ze genezen. Integendeel, ze had geleden. Ze had er in haar zoektocht naar genezing nog meer lijden bij gekregen. Dat is ook het geval met u, die niet tot Christus bent gekomen, maar die vanwege uw gevoel van zondigheid verlichting hebt gezocht buiten Hem. Alles wat u buiten Jezus doet om de zaligheid te gewinnen zal u alleen maar meer lijden opleveren. U heeft geprobeerd uzelf te redden met uw gebeden. Uw gebeden hebben uw gedachten bepaald bij uw zonde en het oordeel daarover en zodoende bent u ongelukkiger dan ooit. U heeft bepaalde rituelen in acht genomen, en u hebt dat oprecht gedaan, en ze hebben in u een ernstig besef gewerkt van Gods heiligheid en van uw eigen afstand tot Hem. Dit heeft echter, hoe gepast het ook mag zijn, uw smart alleen maar doen toenemen. U hebt gepoogd uzelf goed te voelen en goed te doen opdat u goed mag worden, maar uw pogingen hebben u er alleen maar getoond hoe ver u verwijderd bent van de goedheid waarnaar u zo verlangt. Uw zelfverloochening heeft alleen maar meer verlangen naar het kwaad opgeleverd en het doden van uzelf heeft uw hoogmoed nieuw leven ingeblazen. Uw eigenmachtige inspanningen om de zaligheid te bereiken, lijken op de worstelingen van een drenkeling die daardoor alleen maar meer wegzinkt. De vrucht van uw wanhopige pogingen is dat u alleen maar méér hebt geleden. Uiteindelijk zal dit voor uw bestwil zijn, maar tot op heden heeft het geen genezing gebracht. U staat voor de poort van de dood en al uw bidden, schreien, kerkgang, verenigingsbezoek en het gebruiken van de sacramenten helpen u geen zier.

Dit alles draagt in het bijzonder deze pijnlijke gewaarwording in zich, dat u er niet beter van geworden bent. Opgewekt was uw hoop, maar wreed is de teleurstelling. U riep uit: 'ditmaal heb ik

mijn doel bereikt!' maar de bel spatte uiteen toen u ernaar greep. De boosaardigheid van uw natuur, die op het ene punt onderdrukt werd, brak ergens anders weer uit. U bestreed de symptomen van uw kwaal, maar u roeide de wortel van het kwaad niet uit. Het vertoonde zichzelf alleen maar in een andere gedaante, maar het ging nooit echt weg. U brak met de ene zonde om vervolgens in een andere te vallen. U hield de wacht bij de voordeur, maar de dief kwam binnen via de achterdeur. Tot nu toe, o ziel, bent u niet tot Jezus gekomen en na al uw tochten elders heen, bent u niet genezen!

Misschien zegt u vanmorgen: 'Wat kan ik doen? Wat moet ik doen?' Ik zal het u vertellen. U kunt niets doen dan wat deze vrouw uiteindelijk deed, maar daarover straks. U bent nu in deze uiterste nood gebracht: dat u zonder sterkte, zonder verdienste en zonder kracht bent en dat u van zichzelf af moet zien op een Ander, Die zowel sterkte als verdienste heeft en u kan redden. God geve dat u zult zien op die heerlijke Ene voordat deze dienst voorbij is!

We lezen van deze vrouw, dat ofschoon ze veel geleden had, ze niet beter was geworden, maar dat het veeleer erger geworden was. Was ze niets beter geworden na twaalf jaar allerlei medicijnen gebruikt te hebben? Ze ging naar de Egyptische dokter, die haar beloofde dat ze over drie maanden gezond zou zijn. Ze was er na drie maanden slechter aan toe. Ze probeerde de Syrische dokter. Hij was iemand die veel verstand had van occulte wetenschappen en zich er niet voor schaamde betoveringen uit te spreken. Ze werd bitter teleurgesteld toen ze zich allengs zwakker voelde worden. Toen hoorde ze van een Griekse arts, die haar beslist in een wip zou genezen! Ze betaalde hem haar laatste centen, maar verzwakte niettemin. Haar teleurstelling werd duur betaald. Vriend, is dit uw tekening? U begeert sterk om rechtvaardig te zijn en daarom gaat u steeds weer ernstig proberen uzelf te redden. Toch wordt u niet beter. U probeert via een tredmolen omhoog te klimmen, maar na al dat geklim bent u even hoog als eerst. Op het ene tij zakt u de rivier af, en als het tij keert, drijft u weer terug. Avond aan avond vertrekt u vanuit dezelfde oude beek waar u al zovaak gestart bent. O, wat een beklagenswaardige toestand! Ondertussen wordt u grijs. U wordt al een echte oude heer en toch niet dichter bij het eeuwige leven dan toen u als een jongeman Gods huis bezocht en Zijn kind wilde worden. Bent u niet beter geworden? Nee. Werd het erger met deze vrouw? Nieuw kwaad kwam tot wasdom. Andere ziekten werden door haar zwakheid opgeroepen. Ze was uitgeteerd en miste meer dan ooit levenskracht. Wat een triest resultaat van zoveel volharding! Is dat niet het geval met sommigen van u die wel ernstig zijn, maar het licht missen? U werkt en wordt armer terwijl u bezig bent. U heeft lang niet zo'n goed gevoel als u zou moeten hebben, hetzelfde geldt van de oprechtheid van uw verlangen, uw gebedsleven, uw liefde tot de Bijbel of uw betrokkenheid bij de prediking van het Evangelie. U wordt daarentegen zorgelozer en twijfelachtiger dan ooit. U heeft veel van uw vroegere gevoeligheid verloren. U doet momenteel dingen die u jaren geleden verbijsterd zouden hebben en u laat andere zaken na die u eens onmisbaar achtte. Klaarblijkelijk bent u een gevangene van de huidige situatie en u nadert de donderende waterval. De HEERE verlosse u!

Dit is een triest, triest geval! De climax van de ellende van onze heldin is hierin gelegen dat ze al haar

bezit had uitgegeven. Nu kon ze niet meer naar de Egyptische of de Syrische dokter, of naar de Hebreeuwse, Romeinse of Griekse dokter. Nee, ze moest het in de toekomst zonder hun vleierende en zalvende woorden stellen. Wat de beroemde medicijnen, die haar hoop gaven, betreft: ze kon die dure vindingen niet meer bekostigen. Dit was misschien wel haar bitterste grief. Laat mij echter dit in uw oor mogen fluisteren: dit was feitelijk het beste wat haar tot nu toe overkomen was en ik bid dat het sommigen van u ook mag gebeuren. Op de bodem van uw portemonnee zult u, naar ik geloof, wijsheid vinden. Als we met onszelf aan het eind komen, zijn we toegekomen aan het punt waar Christus een begin maakt. Onze laatste cent houdt ons gebonden aan degenen die ons genezing beloven, maar ons absolute faillissement geeft ons de vrijheid om tot Hem te gaan, Die kwalen zonder geld en zonder prijs geneest. Ik ben altijd maar blij als ik iemand ontmoet die is uitgehongerd door zijn zelfgenoegzaamheid. Welkom, broeder! Nu bent u gereed voor Jezus. Als al uw eigen deugd uit u is verdwenen, zult u de deugd die van Hem uitgaat, zoeken en vinden.

Wat ze uiteindelijk deed

Dit brengt ons bij ons derde aandachtspunt, namelijk wat deze vrouw uiteindelijk deed. Ze was alsmaar zwakker geworden en tegelijkertijd was haar beurs alsmaar lichter geworden. Dan hoort ze van Jezus van Nazareth, een Man van God gezonden, Die allerlei zieken geneest. Ze luistert aandachtig. De verhalen die ze hoort, legt ze naast elkaar. Ze gelooft ze. Ze lijken waarheid in zich te dragen. 'O', zegt ze, 'er is toch een andere mogelijkheid voor mij. Ik zal mij onder de schare begeven en al kan ik dan alleen maar zo'n blauwe kwastje dat Hij aan het uiteinde van Zijn gewaad draagt, aanraken, zal ik gezond worden.' Geweldig geloof! In haar eigen tijd vond men dat iets groots en nu het geloof in onze tijd zo zeldzaam is geworden, mogen wij dat zeker vinden.

Let er goed op dat ze besloot te geloven in Jezus toen ze absoluut wanhoopte aan al het andere. Mijn beste vriend, ik weet niet waar u vanmorgen in deze grote gemeente zit... ik zou het bijna wensen, zodat ik naar u toe kon komen en zeggen: 'Probeer Jezus Christus, vertrouw op Hem en zie of Hij u al dan niet zal redden. Elke andere deur is klaarblijkelijk gesloten. Waarom zou u niet ingaan door de Deur Christus? Er is geen andere reddingsboei, grijp dan déze aan!' Zeg het met onze dichter:

*Ik zou om kunnen komen als ik ga
Ik ben vastbesloten het te proberen
Want als ik hier blijf, weet ik zeker
Dat ik voor altijd moet sterven.*

Betracht de moed die uit wanhoop geboren wordt. Moge God de Heilige Geest u nu helpen om uw vinger uit te steken en Jezus aan te raken! Zeg: 'Ja, ik aanvaard Christus vrijelijk. Door Gods genade wil ik Hem tot mijn enige hoop stellen. Ik wil Hem nuhebben.' Laat u door de kracht van de omstandigheden tot Jezus drijven. Aangezien er geen andere haven is, door weer en wind voortgedreven schip, gebruik déze. Wandelaar, hier is een schuilplaats! Kom hier binnen, want een

andere toevlucht is er niet.

Uiteindelijk was dit het eenvoudigste en gemakkelijkste wat ze kon doen. Raak Jezus aan. Steek uw vinger uit en raak de zoom van Zijn gewaad aan. De voorschriften die dokters haar hadden verstrekt, waren lang geweest. Dit was zeer kort. De behandelingen die ze had ondergaan waren ingewikkeld geweest. Dit was de eenvoud zelf. Het lijden dat ze had ondergaan had haar geval moeilijk gemaakt. Dit was zo klaar als een klontje. 'Raak met uw vinger de zoom van Zijn gewaad aan. Dat is alles.' O, mijn hoorder, u hebt vele dingen geprobeerd, grote, moeilijke en pijnlijke dingen. Waarom de eenvoudige zaak des geloofs niet geprobeerd? Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden. Vertrouw op Jezus voor uw reiniging, en Hij zal het doen. Werp uzelf voor eens en voor altijd in de handen van uw Zaligmaker en Hij zal u redden.

Dit was niet alleen het eenvoudigste en gemakkelijkste wat de arme aangevochten vrouw kon doen, maar het was zeker ook kosteloos en zeer genadevol. Er hoefde geen penning betaald te worden. Niemand stond bij de deur van de spreekkamer om haar geld aan te pakken en de goede Arts Zelf maakte zelfs geen toespeling op het feit dat Hij een vergoeding verwachtte. De gaven van Jezus zijn even kosteloos als de lucht. Hij genas deze gelovige vrouw in de open lucht, temidden van de schare. Ze had geloofd dat als ze maar in de massa zou kunnen komen en hoe dan ook dicht genoeg bij Hem zou kunnen komen om Hem aan te raken, dat ze dan genezen zou worden. Zo is het vanmorgen ook, geliefde hoorder. Kom, en ontvang genade om niet. Breng geen goede werken, goede woorden, goede gevoelens of goede besluiten om uw vergeving te bekostigen. Kom met een lege hand, en raak de Heere door geloof aan. De goede dingen die u begeert, zal Jezus u geven als het resultaat van Zijn genezing. Ze kunnen er echter de oorzaak of prijs niet van zijn. Aanvaard Zijn genade als de gave van Zijn liefde! Kom met lege handen en ontvang! Kom onwaardig en word begunstigd! Kom slechts in contact met Jezus, Die de fontein van leven en gezondheid is, en u zult gered worden.

Dit was voor haar het meest onopvallend wat ze kon doen. Ze zei niets. Ze schreeuwde niet luid in het rond zoals de blinden te Jericho. Ze vroeg geen vrienden om haar tijdens haar waagstuk in de gaten te houden. Ze ging met zichzelf te rade en zette door. In volmaakte stilte stal ze een aanraking met het gewaad van de Heere. O mijn hoorder, u kunt in stilte gered worden. U hoeft tegen geen van uw bekenden iets te zeggen, zelfs niet tegen uw vader of moeder. Nu u op dit moment in de kerkbank zit: geloof en leef! Niemand zal merken dat u contact maakt met de Heere. Naderhand zult u voor uw geloof uitkomen, maar in de daad zelf zult u alleen en ongezien blijven. Geloof in Jezus. Vertrouw uzelf aan Hem toe. Neem afstand van alles waarop u vertrouwen stelde en zeg: "Hij is mijn Zaligheid." Neem Jezus terstond aan, is het niet met uw hand, dan met een aanraking van een vinger. O, arm, verlegen, beschaamd schepsel, raak de Heere aan! Vertrouw in Zijn kracht om te redden. Denk niet dat ik u tot iets wil brengen wat tevergeefs zal zijn, maar doe het terstond. Moge Gods Geest u ertoe brengen Jezus nu aan te nemen!

Dit is het enige wat resultaat geeft. Raak Jezus aan en de zaligheid is terstond uw deel. Het geloof is

eenvoudig en het heeft altijd effect. Eén aanraking van de zoom van Zijn gewaad was genoeg. In één ogenblik voelde ze aan haar eigen lichaam dat ze was genezen van haar kwaal. 'Het is twaalf jaar geleden', zo zei ze tegen zichzelf, 'dat ik me een levendige vrouw gevoeld heb. Al die tijd zonk ik weg in een gestadige dood, maar nu voel ik mijn kracht terug komen.' Gezegend zij de Naam van de grote Geneesheer! Ze was buitengewoon blij. Ze beefde daarbij wel, omdat het eigenlijk te mooi was om waar te zijn, maar ze was zeer zeker genezen. O mijn geliefde hoorder, vertrouw toch op mijn Heere, want Hij zal voorzeker voor u doen wat niemand anders kan bereiken. Laat uw gevoel en uw gezwoeg voor wat het is en beproef het geloof in Jezus. Moge de Heilige Geest u ertoe brengen dat terstond te doen!

Doe hetzelfde als deze vrouw

En nu, arme, overtuigde zondaar! Hier zijn we bij de kern van de zaak aangekomen. Doe hetzelfde als deze vrouw deed. Raadpleeg niemand, maar doe het. Ze ging niet naar Petrus, Jakobus of Johannes om te zeggen: 'lieve heren, geef me eens raad.' Ze verzocht hen niet om haar aan Jezus voor te stellen, maar ze ging op eigen houtje en beproefde voor zichzelf het effect van een aanraking. U hebt adviezen genoeg gehad. Nu is het tijd voor het echte werk. Al te zeer hebben we de neiging troost te zoeken in gesprekken met godzalige mensen. Laten we afstand van hen nemen en met hun Meester spreken. Gesprekken in de onder- zoekskamer, ontmoetingen met christelijke burens, het zijn allemaal goede dingen. Maar één aanraking van Jezus zal oneindig veel beter zijn. Ik verwijt u niet dat u godsdienstig advies hebt ingewonnen. Het kan een huis zijn, dat halverwege staat en waar u aanbelt. Maar het is het reisdoel niet. Ga door tot u met een persoonlijk geloof Jezus hebt aangegrepen. Vertel niemand wat u van plan bent. Wacht tot het gedaan is. Ooit zult u blij zijn om uw dominee en Gods volk te vertellen wat de Heere voor u gedaan heeft, maar op dit moment moet u in stilte geloven in het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt. Ga zelfs niet met uzelf te rade. Als deze arme vrouw met zichzelf overlegd had, zou ze het wellicht nooit gewaagd hebben zo dicht tot de Heilige Gods te naderen. Ze was zo overduidelijk uitgestoten uit de maatschappij door de wet van haar volk en haar God, dat ze het idee verworpen zou hebben als ze er nog eens over nagedacht zou hebben. Gezegend was de impulsiviteit waarmee ze zich in de schare wierp, haar hoofd boven de menigte uitstak en haar gelaat richtte op de Heere, Die in het midden van het gedrang liep. Ze redeneerde veel minder dan ze in haar durf deed. Stel uzelf hierover geen vragen, maar doe het. Geloof, en stop met al het andere. Houd geen halt om een babbeltje met uw ongeloof te houden of uw opkomende bezwaren en angsten te weerleggen. Steek direct, zonder oponthoud, uw vinger uit, raak de zoom van Zijn gewaad aan en zie wat het resultaat zal zijn. God helpe u om dit te doen terwijl ik aan het spreken ben! Geef toe aan de heilige opwelling, die zijn kracht op dit moment in u laat gelden. Zeg niet: 'morgen zal het beter uitkomen.' In het geval van deze vrouw was de Heere vlak voor haar. Ze zag ernaar uit direct genezen te worden en zó, wat er ook mocht gebeuren, stortte ze zich in de schare. Ze was zo verzwakt dat men er zich over kan verbazen dat ze zo dicht bij de Heere kon komen. Wellicht werd ze door het gedrang van de mensen opgetild en voortgeduwd, zoals zo vaak gebeurt in de massa. Hoe dan ook, hier was haar

kans, en ze greep hem. Daar was de zoom van Zijn gewaad, haar vinger ging naar voren, en het was al gebeurd. O mijn vriend, u hebt nu een gelegenheid, dankzij Gods grote genade, omdat u in Zijn bedehuis bent. Jezus van Nazareth komt nū voorbij. Hij, die tot u spreekt, vleit u niet met mooie woorden, maar smacht ernaar om uw ziel te winnen voor Jezus. O, hoezeer wenste ik dat ik u naar die zaligmakende aanraking kon leiden! Gods Geest kan dat doen. Moge Hij u nu bewegen om uit te roepen: 'Ik zal geloven in het aangewezen offer en mijn ziel toevertrouwen aan Jezus!' Heeft u dat gedaan? Dan bent u gered. "Wie in Hem gelooft, heeft het eeuwige leven."

'O, maar ik beef zo.' De vrouw, die door Jezus genezen werd, beefde ook. Haar hand trilde, maar ze raakte Hem er niettemin mee aan. Ik stel mij haar bevende vinger voor. Die arme, uitgemergelde vrouw, met haar bleke, bloedeloze wangen! Wat een knokige vinger stak ze uit, en hoezeer beefde ze! Hoezeer de vinger van uw geloof ook moge trillen, als het slechts de zoom van Zijn klederen aanraakt, zal er kracht van Hem in u overvloeien. De kracht zit 'm niet in de vinger die aanraakt, maar in de goddelijke Zaligmaker, Die aangeraakt wordt. Zo lang er contact onderhouden wordt tussen u en de almachtige kracht van Jezus, zal Zijn kracht door uw bevende vinger vloeien en uw hart gezond maken. Een telegraafkabel kan door de wind heen en weer geschud worden, en toch de elektrische stroom transporteren. Zo kan ook een bevend geloof de zaligheid vanuit Jezus 'transporteren'. Een sterk geloof, dat in van alles en nog wat rust, behalve in Jezus, is zelfbedrog. Een zwak geloof echter, dat slechts op Jezus rust, brengt zeker zaligheid. Steek uit die vinger! Lieve zielen, steek die vinger uit! Verlaat deze plaats niet voordat u de Heere hebt aangeraakt door een gelovig gebed of gelovige hoop. Heilige Geest, sta niemand toe de Tabernakel te verlaten, dan alleen met een gelovig verlangen of vertrouwen van welke aard ook, waardoor ze contact gelegd hebben tussen zichzelf en Jezus, en de kracht hebben voelen binnenkomen tot hun ogenblikkelijke genezing. O, Heere, red deze mensen! Waarom komt u, zondag aan zondag, in zulke menigten? Moet het enige resultaat daarvan zijn dat ik u help om anderhalf uur van uw tijd door te brengen met een soort religieus amusement? Wat zou het een verspilling zijn van mijn arbeid en van uw tijd, als er niet één of ander genadewerk geschiedt! O broeders, als u niet naar Christus geleid wordt, zal mijn prediking een vloek voor u blijken te zijn! De gedachte verschrikt mij, dat de prediking van het Evangelie u een reuke des doods zou zijn als het u het leven niet brengt. Duw de dag der zaligheid niet van u af. Ik smeeek u, bij de levende God, vertrouw op de levende Verlosser. Aangezien ik u allen zal ontmoeten, van aangezicht tot aangezicht, voor de rechterstoel van Christus, smeeek ik u, steek de vinger des geloofs uit, en vertrouw op de Heere Jezus, Die het zo volkomen waard is vertrouwd te worden. Het eenvoudig vertrouwen van uw hart zal de dood, die nu in u werkt, doen ophouden. Heere, geef dat vertrouwen, om Jezus' wil!

Amen

